

MAI SZLOVÉN KÖLTŐK

Ciril Zlobec

KÉTSÉGBEESÉS AZ ATOMKORSZAK HAJNALÁN

*Mindenki sejtette,
mindenki tudta,
mindenki várta —*

*madár a levegőben kővé vált a gondolatra:
Most, mint élettelen kő fogok a földre hullni.*

*A vadállat, rossz sejtelemben az úrhöz szegezve,
elszörnyedt, hogy immár csak a zsákmányára meredhet,
amelyik fogvicsorgatva, baljós gúnnyal hentergett,
hogy a barlangból elzárul vele a menekvés útja.*

*Az ember utolsó elhatározásaival
felkészült az áldozatra, a gaztettet mérlegelve —
aztán elkövetkezett a legborzalmasabb:
semmi sem történt!*

*És az ember, a madár és a vadállat
ott maradt legyőzötten, győztes nélkül,
hogy szívük mélyén elátkozzák a győztest.*

MAGÁNY

*A testet szeggel a kereszthez szegezték.
A szeggel a lecsendesített nyugtalanságot a testhez.
Szeggel a testbe ültetett fájdalmat.*

*És a test
zsugorodik, kitágul, elszakad
középpontjától,
melyet úgy szegeztek a keresztre, mint nyugtalanságot:*

*nyugtalanul nyugodott meg a halálig,
mert csak holtan fog elszakadni
a középpontjától,
amely nem más, mint a keresztre feszített fájdalom:
a halhatatlanságig halkította le kiáltását,
hogy a rozsdá cseppjében elfelejtve
menekülhessen a középpontjától,
amely a kereszthez szegett szeg:
és a szeg
a megszőkött fájdalom rozsdájával rágta le
saját rabjának rabságát
és most vasporfájával szimatolja
a menekülő fájdalom nyomait.
S amikor ki fogja szimatolni
az egyre lassabban menekülőt,
félelmében a fájdalom a test után szalad,
és a szeg utoléri a testet,
és újból a magány keresztyére szegez engem.*

Jože Olaj

CREDO

*Az én városom
szürke kövekből épült!*

*Az én városomat
sziklára emelték!*

*Az én sötét,
megsemmisíthetetlen városom!*

*Fejszét élesíték,
csákányt köszörülök,
holnap eljövök!*